

Den gældende bestemmelse, hvorefter en avis skal udkomme mindst 6 gange ugentlig for at kunne besørges som dagblad, foreslås ændret, således at der nu kun kræves udgivelse 5 gange ugentlig. Forslaget må ses i sammenhæng med, at lørdage ikke længere kan sidestilles med normale hverdage.

Det nuværende takstsystem for abonnere og anmeldte aviser samt udgiverkorsbånd består af to takstniveauer, en A-takst, der i henhold til postloven betragtes som den normale, og den billigere B-takst. B-taksten, der i praksis er langt den overvejende anvendte takst, kommer i henhold til postloven kun til anvendelse på aviser, hvis udgiver opfylder de i loven anførte betingelser vedrørende besørgelsen af de af ham udgivne aviser.

Såfremt de foreslåede takstforhøjelser gennemføres, vil den højere A-takst bortfalde.

Den tekniske udvikling har givet udgiverne større mulighed for forud for indleveringen at adressere bladene og indlevere dem i postnummerorden (posthusvis), så postvæsenet fritages for adressering og sortering ved afsendelsen.

Postvæsenet opnår allerede nu fra ganske enkelte avisudgiveres side adressering af bladene. Flere bladudgivere vil formentlig være interesseret i at udnytte et eksisterende adressemateriale, såfremt bladportoet derved kan reduceres.

For i større udstrækning at kunne opnå sådanne for posttjenesten arbejdsbesparende behandlinger for indleveringen, anses det for formålstjenligt at kunne yde udgivere, som indleverer blade i et stort antal eksemplarer i adresseret stand, en i forhold til arbejdslettelsen passende godtgørelse for den præsterede ydelse.

Det foreslås derfor givet ministeren for offentlige arbejder bemyndigelse til at bestemme, at en sådan godtgørelse ydes, og til at give nærmere regler herfor.

Bemyndigelsen svarer til den for brevforsendelser givne bemyndigelse.

Det forhold, at dagblade normalt leveres af udgi-

verne optalt og pakket til posthusene, hvilket fritager postvæsenet for en del arbejde, er tilgodeset derved, at nummer- og overvægtsportoer for dagblade også efter forhøjelsen er fastsat væsentligt lavere end for andre blade.

Til nr. 7.

Forslaget indebærer, at adgangen til at benytte poste restante kort og få forsendelser særskilt udsorteret under postbefordringen bortfalder.

Undersøgelser af omfanget af ovennævnte forretninger viser, at de kun anvendes i yderst begrænset udstrækning.

Til nr. 8.

Der har i enkelte tilfælde i forbindelse med postvæsenets pengeforretninger været rejst kritik af den nugældende forældelsesfrist på 1 år.

Denne forældelsesfrist svarer til den i internationale postale aftaler fastsatte.

Det må imidlertid erkendes, at der for så vidt angår postvæsenets pengeforretninger i den indenrigske tjeneste kan være et behov for en længere forældelsesfrist.

Det foreslås derfor, at der i postlovens § 23 fastsættes en forældelsesfrist på 2 år for postanvisninger.

Tilsvarende forældelsesfrist vil samtidig blive indført for udbetalingskort vedrørende postgiro, hvorom regler fastsættes i bekendtgørelsen om benyttelse af postvæsenet.

En forlængelse af forældelsesfristen vedrørende andre postgiroekspeditioner (indbetalings- og gireringskort) vil på grund af det meget store blanketmateriale medføre meget betydelige merudgifter til arkivplads. Som et led i procedurerne i forbindelse med den edb-mæssige bogføring vil man imidlertid gå over til mikrofotografering af blanketmaterialet, hvorefter en længere opbevaring ikke vil være forbundet med nævneværdige merudgifter. Forældelsesfristen vil derfor blive udvidet til 2 år også for disse forsendelser, når automationen er gennemført.